

den eneste Ændring, der skal foretages, hurtigt vil kunne blive enigt om at faa Sagen færdig. Som jeg sagde ved Forelæggelsen, har det ikke fra min Side været tilsigtet at tage Børneloven op til almindelig Revision; hvis andre Spørgsmaal end netop dem, der vedrører denne Sag, skulde tages op, maa man hellere opgive Sagen.

Der var adskilligt mere, jeg gerne vilde have omtalt ved denne Lejlighed, men da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til det mindst mulige. Navnlig skal jeg da sige, at jeg kender et Værgeraad i en By, som falder ind under Lovforslaget, en By med over 30,000 Indbyggere, hvor der ikke siden Lovens Gennemførelse har været Tale om Edsfæstelse i nogen som helst Sag, og hvor der heller ikke fra Overværgeraadets Side har været stillet Krav derom. Det kan være rigtigt, at den juridiske Assistance ofte kan tiltrænges, ogsaa med Hensyn til Vidnernes Afhøring, men jeg for mit Vedkommende nærer ikke Tvivl om, at adskillige Lægefolk, som ikke har en Eksamen, der giver dem Adgang til at blive Dommere, i en saadan Sag — selv om det maaske ikke er i Overensstemmelse med de juridiske Forskrifter — maaskelige saa godt som Dommere vilde kunne afhøre Vidner. Maa jeg i øvrigt have Lov til at sige, at jeg er fuldkommen enig med den højtærede Minister i — og i den Retning tror jeg ogsaa, jeg er enig med det ærede 1ste kongevalgte Medlem —, at Dommene i Tidens Løb vistnok de fleste Steder har faaet tilstrækkeligt at bestille, og at det i alt Fald, hvor jeg er kendt, har vist sig, at ingen af de Dommere, vi har haft der, og som jeg særlig har kendt, har haft Tid eller Lyst til at beskæftige sig med Værgeraadene. De øvrige i en saadan stor Provinsby, der har de nødvendige Kvalifikationer, er Folk, som, hvis de hører til, hvad man kan kalde, Kommunens faste Beboere, i Regelen er engagerede med et ganske andet Arbejde, som optager deres Tid saa rigeligt, at de ikke har Tid til at beskæftige sig med dette. Det næste Skridt vil, som den højtærede Minister omtalte, være at komme ned til de yngre. Jeg skal ikke paastaa, at der er nogle af de yngre, der har paataget sig Værgeraadsformandsstillingen for at benytte den som en Trappestyge, som en anbefaling for dem, naar de f. Eks. søger et Dommerembede, men paa den anden Side er det givet, at der vist er adskillige Folk, der har benyttet det som en anbefaling for dem, naar de har søgt Embede, at de har været Værgeraads-

formand saa og saa længe. Men det er ikke det, der bør være Hovedopgaven for en Værgeraadsformand. Dertil kommer, at de unge Jurister og Embedsmænd i det hele taget ifølge Sagens Natur, saa snart de kan se, at der kan være en Stilling for dem, et Embede, der er bedre end det, de har, søger bort fra dette. Men jeg tror, at det har en saa overordentlig stor Betydning, at de Mænd og Kvinder, der sidder i et saadant Værgeraad, er Folk, der er fastgroede paa Pladsen og er tilstrækkelig stedkendte. (Goos: Det staar der ikke i Loven!). Men jeg gaar ud fra, at det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) er enig med mig i, at det vilde være ganske anderledes opnaaeligt, hvis den Bestemmelse bliver vedtaget, som her foreslaas, i Stedet for det som nu staar i Loven. Derved er Ministeren tvunget til at skulle tage de Folk, der har denne Eksamen.

Jeg skal slutte disse Udtalelser og sige Tak særlig til den højtærede Justitsminister og til de øvrige Herrer, der har talt i Tilslutning til den Tanke, der ligger i Lovforslaget. Selv om dette skal henvises til et Udvalg, er der dog Haab om, at Tanken i dette lille Lovforslag, som er forelagt her af mig, kan vinde Tilslutning, og jeg vil meget anbefale, at Sagen fremmes saa hurtigt som muligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Johansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne, men ansætte et nyt Møde til Kl. 4⁵ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til midlertidig Lov om Bemyndigelse til, saa længe Sikringsstyrken er indkaldt, at afvige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 209 af 30. September 1909 om Hærens Ordning.

Mødet hævet Kl. 4.